

). Нагнанаважэ, ч. 94 а 31. Берася і др.

кордонах, соціально та економічно і зробити з них міцну бар'єру радянського союзу проти капіталістичних держав".

Загально відома річ, що в західній половині України перенаселення велике, і ясно, що з ним треба дуже енергійно боротися. Та Гринько ставить що справу не в цілком природну і арозумілу площину, але намагаться зробити з неї засіб до досягнення комуністичної мети. Цілу західню половину України треба, на його думку, поставити в господарському відношенні так, щоб вона стала приманою, агітаційним засобом і накінець "бар'єром" для боротьби з капіталізмом. Однак не маючи на таку велику мету допер для неї не зроблено нічого, а тому й витворюються там наслідком перенаселення "тривожний, неспокійний стан". Отже, яка далека комуністична теорія від буденної дійсності? Та річ не в тому, чому і з якою метою Гринько і його товариші бажать допомогти перенаселенню надміру половини української землі, але в тому, що вони до тепер не встигли для виправлення відносин нічого робити і с дані на те, що при саботажі з боку Москви, вони і в найближчій майбутності нічого не зроблять. А праця і то завзята праця необхідна без огляду на її мету. Якщо її не буде, то "тривожний стан" ростиме далі.

Під румунською займашчиною.

Перед виборами.

Остаточно в'яшено як виступить Буковина при майбутніх виборах до румунського парламенту й сенату. Минулого тижня на засіданні виконавчої інтернаціональної партії Буковини вирішено при виборах виступити спільно з хліборобською партією і голосувати на спільну лістію опозиції, що на її чолі стоїть представник хліборобської партії, на другому місці б. посол Пістнер, а на третьому представник від української соціалдемократичної секції. Спільними кличача, що їх думає висунути при виборах опозиція є: повалення фашистського уряду Авереску, демократичний румунський уряд, що переведе автономію для Буковини, забезпечить культурні потреби українців, переведе ревізію земельної реформи в тому напрямі, що відбере її від спекулятиві і дідашів, і передасть її бідним селянам і т. д. Рахують, що опозиція вдасться до боротьби на Буковині найменше 4 послів.

Новостворена українська народна партія виступає при виборах спільно з лібералами і партією генерала Авереску. Авересканці погодилися взяти на свою парламентську лістію на друге місце московіла Смеречанського, а на сенатську лістію на 4 і 5 місце провідника народної партії Лукашевича і члена управи тої партії Лисана. Більших уступок Авересканці українській народній партії не хотіли дати.

Як румунська влада нищить українську пресу?

Щоби знищити незгідну собі українську пресу, румунська влада користується своєрідними методами. Не знайшовши ніяких причин, щоби припинити газету, румунська сфідранда дає почтовим урядам наказ не приймати українських газет на пошту, і так в північно-західній частині Буковини не доставляла румунська пошта за цілий час окупації ні одної української газети, які видає або видавала українська хліборобська або соціалдемократична партія. Пошта доставляє тільки ті українські газети, що йдуть на руку румунському уряду. Цей поступок оправдує румунська влада тим, що погодилася

полоса на просторі 30—40 кілометрів є на воєнній положенню, де алада лежить фактично в руках війська, а за розповсюдження війська влада не відповідала. Таким чином українське населення північно-західних частин Буковини, що творить з двох сторін прикордонну полосу, є полюблене асхою опозиційної української преси. Інтересно зазначити також, в який спосіб румунська влада старается скрити перед читачами української преси ті операції, які переводить на українській пресі олівців пензю. Редакціям строго заборонено зазначувати в газеті, які місця статей черкнені цензурою. Для неопущення несприятливих інформацій про насильства румунської влади на окупованих територіях румунська пошта дістала наказ не пропускати за кордон тих газет, що критикують діяльність уряду. Особливо гостро слідкують за тим, щоби не попадала за кордон безрабська преса, що виходить не за гроші уряду. Так само робиться з українською пресою — в тому числі навіть з найбільше невинною, що висилається з інших українських територій на Буковину. Всі українські газети, що йдуть на Буковину, цензура на пошті нищить.

ТОРГОВЕЛЬНО-ПРОМИСЛОВА СПІЛКА з вим. пор.

„ХРОМ“

у Львові, ул. Руська ч. 20
виробляє під проводом найліпших фахових сил

найкращу шкіру на обув,

яка що до якості конкурує з заграничними виробами. Фабрика Спінки в Зимній Воді коло Львова приймає під найкориснішими умовами всякі роди сирих шкір до заміни за 1652 готову шкіру. 2-6

СКЛЕП СПІЛКИ

у Львові, при ул. Руській ч. 20
має на складі всякі роди шкір та продає їх по оригінальним фабричним цінам.

По широкому світі.

У Барселоні викрив еспанський уряд потайну змову проти диктатора Прімо де Ривери.

У Триполісі повстав бунт. Італійський уряд вислав колоніальне військо, щоби його задушити.

3 вічевого руху.

Віче У. Н. Д. О. в Глуховичах, повіт Львів.

Заходять Пов. Народної Організації Українського Нац. Демокр. Об'єднання у Львові складало 25 квітня політичне віче в громаді Глуховичів, повіт Львів. На віче прибув член Центр. Ком. Об'єднання п. Олександр Черкавський. Вже годиною перед закінченням початком віча сали чит. "Прогрес" заповнилася по береги переважно молодими господарями і наробками з Глуховичів, Дмитровичів, Гаїв і Чижикова. Як описався вийшло, що парубків присидіти сюди ланці з дівачького сод-радичального штабу. Вже при виборі президиума, до якого вибрано Івана Голода, Василя Білана і Петра Лойка, повіт генерал-менсту радикали вийняли такий великий спротив проти особи п. Голода, (мимолодом кажучи чоловіка, котрому ціла околиця завдаче свою організованість і національну свідомість), що мало що не прийшло до розбиття віча. Описав забрав голос п. Черкавський і в двогодинній місії у формі діялогу з присутніми радикалами вголосі промови заступає теперішнє наше політ. положення і становить, яке в сучасній мент займає УНДО. Описав викладає дискусію, в котрій між ними забирали голос Василя Білана, Павла Івасів і Павло Мушка. Ви бесідники (оком Сидора, що говорив

чепно і до ризи) вивалили дуже сумний образ політичної неграмотності, в який вступили їх неовідомі, і в промові об'єдналися коло викладачів "висших шкіл". Української буржуазії, переконані треба, виступи і маса, прокурорного. Невпевненість до "політи", з котрою кожний є "Удист", виповнилася для третини всієї дискусії. Найкраще розуміння і кожний заборот кличався словами "буком удиста зі села", або "прес а палика зі Львова". Бажалих не про Сторонського, автономію, локалізми адроматич формалізм, селянсько-робітничий фронт — пропозицію рад дуже довгих резолюцій, котрі сам невискодалося аносні і піддавали під голосування. По літературно-радикальних промові, референт УНДО, забрав голос і застав, що буде відповідати на всі заміти промові, адроматич проти УНДО. Але ждем промови два речення — як зазвати молоді заговорили "Який то вітер шуміти грає". Тоді присутній на вічу командант поліції розказав віче, аргументуючи, що цього не було в двогодинній порядку і що резолюційних пісень таких як "Червоний стандарт" не може дозволити сплати, в такий спосіб робивши радикалів віче, і жалко стає чоловіків, і дивляться, кудра радикальна партія проманді тепер своїх виживає, а ще прикрише, що вона демократизує молоді.

На солати мужські і жіночі матеріали поручає ф-з С. Мейзі і ф-зх 1657 апали Молотів Соборного 2-3

Справа „почтовців“.

Новий великий політичний процес у Львові.

Дня 27. квітня доручено акцій акт обвинувачення 12 арештованим, а то: Володимирів Люпулові, абсолютентів учит. сем. з Калуша, Іванові Паславському, гімн. абсолютентів з Любачева, Миколі Бігунів, студентів філь. зі Струтиня, Ярославів Барановському і Романові Барановському, студентам політехніки, Володимирів Шумському, гімн. абсолютентів з Дрогобича, Миколі Ковалісові, студ. мед. з Болестрашич, Антонові Медведів, абсолютентів з Вид. школи з Долини, Миколі Янісному, гімн. абсолютентів зі Станіславова, Андрієві Оленському, студентів прав з Бібрки, Дмитрові Дубаневичові, машинному слюсареві зі Львова і Антонові Стефанишинів, абс. учит. сем. з Долини. Обвинувачені осяють вже від довшого часу в слідчому арешті, а частина їх від листопада 1924 р.

Сам акт обвинувачення, виготовлений на бажання обвинувачених також в українській мові, обіймає 144 сторінки машинного письма і закидає їм поповнення злочину головної зради з § 58 и. і 59 б., злочину рабунку з § 198 і 192 к. з. (напади на державні почти і їх обрабовування), а надто ще Дмитрові Дубаневичові злочин убийства з § 134 і 135 к. з. Прокуратура покликує 70 доказових свідків. Розправа, що відбудеться перед львівським судом присяжних, почнеться в першій половині червня місяця і потриває 5—6 тижнів. Як оборонці виступатимуть: д-р Михайло Волошин, д-р Марян Глушківич, д-р Лев Ганкевич і д-р Степан Шухевич, всі зі Львова.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Димісія уряду Спіншинського.

5. V. після засідання ради мін. прем. Спіншинський заповів димісію уряду тому, що не вдалося йому відновити коаліцію. Після тої заяви С. зложив димісію на руки през. республіки. Президент прийняв димісію, а урядування поручив дотеперішньому кабінетові. Як кандидатів на прем'єра вчислюють: Вігоса, Дембського, Хашинського, Ратая і Спіншинського.

Ген. страйк в Англії.

Положення без зміни. В ділянці Іст Нег в Лондоні дійшло до забурень, також у Ньюкастл. Бригади зал. машиністів доповнено добровольцями й удержують комунікацію всіх поїздів на гол. зал. ліній. В Гайдпарку роздіють харчі, молоко, рибу. На провінції в Бітто-

АГРУМІНА природний витриманий екстракт, ласується післям сніку літньою, до зноу, зоклада, капуста, борщук і т. в.
Дешеве, здорове, смачне, пріятне.
1247а Жидейте у всіх місцях 14-15 "Народної Торговлі".

лі, Ліноліні комунікація трамваєва і омнібусів удержана. Вибух-страйк у фабриці муніції в Уоліч. У сд. ділянках Лондону в суттєвих топлив а поліцією й добровольцями було багато ранених і контужених. Кілька тисяч топлів випущена з магазинів нафту, ушкоджена лагони з цистернами. Зачувати, що Льюїс Джордж має намово посередничити в справі страйку.

Біржа.

Америк. дол. 1058 — 1065, франк. дол. 1045 — 1050, чеськ. кор. 026,25 — 026,50, шв. 03,90 — 03,25, фінлянд. фр. 030,50 — 031,50, фр. швейц. 172 — 176, англ. фунт 4650 — 4750.

Золото, 20 кор. 37,50 — 41,00, 20 франк. 37,00 — 38,00, 20 марк. 35,00 — 35,50, 10 руб. 55,00 — 56,00.

Срібло, Австр. кор. 075,00 — 078,00, 5 марк. 400 — 420, фінлянд. 200 — 210, рубль 320 — 335, рубль дрібний сріблом 150 — 165.

НОВИНКИ.

— Використаймо дозвіл! У статтю поному числі "Діла" з 2. травня 1926 оголошено дозвіл станицьківського посвідства (з 22. IV. 1925 ч. в. р. 444.) на збірку на цілі УНДО-а в час від 4—11 травня 1926, виключно на Обласні станицьківського посвідства. Пригадуємо ш. Громадянству отсей дозвіл, прохавши кожного, кому лежить на серці добро Рідної Школи, звернути увагу на підписаних члених на цей дозвіл і додати з даного боку о не, щоби збірка на "посвідку" для Рідної Школи викликала як найкращий вислід, бо через значні підмоги деяким Кружкам, через класи видатні і через здержливість Америк, грошей засоби Централі яка вичерпані. Звертаємо увагу, що на підставі того дозволу тільки обирати гроші і натуральні без окремих уряд. легітимізації при умові замкнених і опечатаних скринькою, при допом. ліст, бланків і всяким иншим способом. З огляду на те, що до 3-ох днів по закінченні збірки мається предложити Посвідству рахунок, прохавши збірку, дати передсідати негайно до повітових Кружок, згідно Головної Управи УНП. (Львів, Ринок 10/II. п.). — Головна управа УНП-3А. 1926 1-4

— Пам'яті М. Коцюбинського. У Виниці приготуються до святкового обходу 64-тїтїтї народни писемника М. Коцюбинського, що припадає 18. вересня 1926 р. При Окружному Виконавчому Комітеті powstała окрема комісія для улагодження пам'яті писемника в Виниці, де він найбільше працював і зідка походить. На чолі комісії став голова Окружкомітету Воробійко, а в складі її увійшли заступники відділом народної освіти Смутин і директор винницької філії Всеукраїнської бібліотеки при Всеукраїнській Академії Наук Оттамо-Скопий. Завданням комісії є побудувати пам'ятник для М. Коцюбинського у Виниці. Відкриття пам'ятника відбудеться 18. вересня 1926 р. Комісія вивчала у Виниці дім, де народився Коцюбинський, і почала перетворювати його в музей М. Коцюбинського. Десь 13. річний смерті писемника, що припадає 25. квітня, і в відсвяткування Виниці концертний і репертаж. Винницька газета "Червоний Край" поминає зі статтями, присвяченими пам'яті писемника. Відомий український мистецтв-малер проф. М. Жук (тепер професор Одеського Художнього Інституту), особистий приятель М. Коцюбинського приїде спільно до Виниці, щоби взяти участь у працях комісії. Місто Виниці має вшанувати пам'яті писемника вже цього року в день його народи, тобто 18. вересня відкриттям гранітового обеліска з догруддям писемника і з відповідним написом. Обеліс поставити місто на свій кошт на подарію дому, в якому прийшов на світ Коцюбинський.

— Українська мова і студенти. Рада народних комісарів України затвердила нові правила вписів і прийому студентів до усіх вищих шкіл України. Всі вступаючі на студії до вищих шкіл на Україні мають знати українську мову. А студенти, що прибули з інших республік СРСР, мають по приїзті їх до вузів на Україні на протязі року здати іспит з української мови.

— Сиромийний ошуканець. Тисячівськ під місяцем по Львові молодий Генрик Гайдух, який виявив одні простий спосіб як дурити жулиць і повторює аго так само поспішно як поспішно приймається до вина і дає до вина. Покинувшись недавно виявлено, постома акадєма імені

Проба сил.

вот за собою. Що розум може вчинити з умовних спонів гасл комунізму. Сподіваюся вже така перегоріла розкажимо, що королівська ідея може найкраще виступити в інтелігентів і в селянства. Тим же дійсно що, в цих руках не виступає не гасло під час виборів. Проблема готова на виконання.

Пригадайте собі, прошу, страшенне дисонансу й тисненню заяву Вітоса перед кореспондентом краківського «Людства, Курера Пози» в зв'язку з недавніми закопаними нападками, а подумайте, що справді несподіванки не є виключені. Бо коли Вітос розводився над потребою з'ясувати «нових державних умовностей» (штатсдінг), підкидав думку коаліції, слабкої соймової більшості та урядового кабінету, кореспондент спитав його жартом: «Що ж тоді залишається? Хіба можливість?» На це Вітос відповів: «Не думаю суперничати зі швабами й вискакуватися на цю тему. З часом, коли цей товариш устане, — і на цю урвав. Згадана газета, яка арештована нині в головному моральному підпорядку Вітоса, слушно поставила над цією заявою еквівалентно хитрого і зручного та зоробило явистого б. верховного айдита — знак запиту.

Поки польська преса заявляла пофантазу й теоретизувала, а селянські політичні партії проаналізували настрої польського села, наскільки справді гасло «dajcie nam króla!» зашлілося там і чи в такому разі не варто би зробити якесь монархічне завоєвання, — польська міська аудиторія бавилася. «Круль» нині у Варшаві є однією із тем забави. Таз, червона (від наголовок!) аудиторія преса уладжує широку «явисту» на тему потреби короля, а кабареги виступають з реаліями «Шукаємо круля!» і тут насуваються різні рефлексії. Сам факт, що йдемо зовсім невідоме ще гасло нині набрало такої «популярності» — свідчив би на його користь. Із способ, в який трактує його міська аудиторія, свідчить, що ще багато води проливає, поки ідея монархії стане в Польщі настільки обов'язковою, що не посміють кепкувати собі в неї з кабарежних сцен у такий драстичний спосіб, як це робить варшавське «Qui pro quo» чи як «Олімпія» при гучному регіті аудиторії. Візьмим, що лише один догел із такої ревії упав би аристократно на адресу Пилсудського: гарно виглядав би. Той директор кабареги, артисти й сам льокаль! До де різниці між «популярністю» та «популярністю».

Новіж деякими справді дотепними відповідями на газетну анкету (більшість була банальна), якийсь варшавський сугереновий філософ сказав так: «Польща не має нічого до втрачання — а ми з нею ж — може бути і король — чому би ві? Здається, що ми Українці можемо обом руками підписатися під цією заявою. Історія українського народу під польською демократичною/республікою запам'ятала собі імена Станіслава Грабінського і Станіслава Тугутта, — Юзефа Галлєра і Юзефа Пилсудського. Так було і з республікою, — а тепер воно змінилось би за монархію? Аж би самісінькі люди, які досі, як володарі дем. республіки, зазначили своє існування на долі українського народу, залишили би при голосі з приходом монархії і вели би ту самісіньку волютку, що вели досі і ведуть далі.

Ми справді не маємо нічого до втрачання, — придивитись новому явищенню — цікаво. І. Недри.

Заходами політичної поліції і перепісською міліцією 1. травня н.р. не розгорнувся так, щоб бути наглядною лекцією проби сил — в одного боку між робітничим і буржуазним (правим і лівим), а з другого між двома таборами зорганізованого робітництва: соціал-угодованим (непесівсько-енперіаським) і революційно-комуністичним.

Польський національно-соціалістичний, а разіше національно-робітничий табір вже від довгого часу знаходиться в невідданій позиції між двома силами. По своїй природі мавши вести боротьбу з мастькою й політично послідовними класами, зв'язаний путами чисто буржуазного патрістизму, він не може наїти спільної мови з інтернаціонально-робітничим (комуністичним) табором. І не лише не може наїти спільної мови, але й примушений на спільному терені вести заяву безоглядну боротьбу з комуністами, додаючи в них загрозливу польській державній суверенності. Звідсіля повстають у непесівів, не гадаючи про енперіасів, найдивовижніші тактичні концепції і пліни, зигаковата лінія, яка зазначається різким криком-словом опозицією у відношенні до польської політичної й соціальної реакції, в суті річ даючи їй мовчазну підтримку, а другий раз входячи в яву, договірно-устійливу коаліцію з нею. Звідсіля безпінний хитання, постійна боротьба з комуністичним табором, вороже, а в найкращому випадку здержливе відношення до «національних меншостей», безплідне боркання і наглядна втрата впливів. Відбившись від одного берега і не причаливши до другого, непесіві осіли на міліні і піддалися під опіку й охорону поліції.

В подробицях продумана тактика комуністів спихає їх з одної позиції на другу, вириває їм ґрунт під ніг і вганяє все більше в сліпу безвихідню вулицю. Непесіві величають себе базою демократії, основою політичної, національної й суспільної справедливості, але дотеперішня практика виявила, що це вже тільки святоточні гасла без ніякого реального значіння.

Вийшовши з коаліції і наробиши багато галасу знечев'я для застрашення польської реакції, погрожуючи навіть зеднаїтись з невольними народами, непесіві поставили в дні 1. травня виявити свою силу, зробити перегляд робітничої армії. Вияв сил в дні 1-го травня мав їм дати свідоцтво зрілості до керми державними справами, день 1. травня мав наглядно засвідчити їх впливи в масах та створити основи для більшших домагань у відношенні до бущих і бущих союзників при творенні «ширшої» коаліції. Та замість того всього день 1. травня був днем нечуваного погрому для непесівів, хоч з першого погляду здавалось би, що 1-ше травневе маніфестація випала на їх користь. Навіть участь в коаліції, навіть спілка з крайною реакцією так не скомпромітувала непесівів, як день 1. травня.

Рішачим моментом для означення впливів робітничо-державної партії є її позиція в столиці. І в тому напрямку йшли всі зусилля непесівів. Уряд «лівого» гр. Скінського зробив все можливе, щоб прийти з допомогою ППС. З тією метою, як подає «Курер Познаньскі» (ч. 200 з 2 ч. м.) державна поліція дискретно допомагала організувати непесівський нод.

Свід додати — лише «Кур. Познаньскі», — що на прохання ППС, передані агенти поліції були виділені до соціалістичних бойових, щоб допомогати їм в забезпечуванні походу. Войки ішли в 30-ти тагарових самоходах, які позичив соціалістам магістрат й інститут аудиторії. Свід теж виступили до разунку й той факт, що в останню таку Польщу арештували до 400 (чотирьох)

комуністичних діячів. Беручи на увагу те все, годиться сподіватись, що ППС, вважаючи, що не розпоряджася такими зв'язками, які могла виявити в минулому році і що рішуче на ґрунті робітничих мас постійно хитався до уладку і без допомоги державних і магістратських властей не могла би була зорганізувати вторинного свята.

Кращого і монішого свідозгаз хіба не можна надати. ППС, банкрутос на ґрунті робітничих мас. Провідники ППС, не відчувуючи й тому спільно шукають оперти в інтелігенції. Ця атрага ґрунту інтелігенції у них стан зденеруванням, стан, що вкладає їм до рук братовбивчу зброю. Про це пише той же «Кур. Познаньскі», кажучи виразно: «Стріля, що вчора впала з рук соціалістів (непесівів) до громадки комуністів, були висловом зденерування». Але одночасно ті стріли і робітничі кров на вулицях Варшави тісно зв'язали непесівів з реакційним табором. Спільний непесівсько-поліційний злочин також заважить на дальшій долі ППС. Вони є зарпаві в очах робітництва. Проблема їх сил випала не лише фатально, але просто катастрофально. Тепер непесіві є вже наскрізь дисоновані до участі в «ширшій» коаліції, до якої увійдуть заплямлені кров'ю робітників. Але й проба сил комуністів не випала світло. Правда, проти них крім непесівів була насторожена й поліція, правда й те, що багато комуністичних діячів арештовано, вкінш одна з найважливіших перепон 1-шотравневого виступу: нелегальність партії, — все те складається на несприятливій умовині для проби сил. Однак з другого боку комуністи розпоряджаються незвичайно суцільною й дисциплінованою організацією та вітаються симпатіями головно міського елемента. Для кожного об'єктивного глядача і дослідника суспільних явищ є безумовним факт, що на ґрунті робітничих мас все більше закорінюється комуністична партія. Очевидно, говорити про правдивий комунізм тут не приходить, але про настроєвий треба. До того ж комуністи є величавими тактиками, які знаменито вмійють оперувати масами при збереженні економіки своїх власних сил. Вони рідко коли приносять в жертву свої сили, не щадячи маси, що наділює їх своїми симпатіями.

Беручи все те на увагу, можна було сподіватись, що комуністи виявлять більшу силу. Тимчасом вони вийшли блідо. Що ж спричинило ту блідість комуністичної проби сил? На це можна дати коротку відповідь: склад комуністичної партії Польщі. Може більше, як деінде, в тому складі переважають Жиди, які щоправда часом видають людей, що жертвують і життям, як звичайно народи з ризикантською психікою, але назавгал це маса ляхів, не наділена відвагою, тільки спиртом. День проби не застав тієї маси на позиції. Вона зникла, викидаючи хвилі менше небезпечної, а більше корисної. Ось причина, чому проба сил і з боку комуністів не випала світло. Коли б не криваві події у Варшаві, то значіння комуністів в очах мас ледве чи було би зросло. Але смертоносна зброя і криваві жертви внесли комуністичний табір на педсегал мучеників та створили підклад для комуністичної пролагани і зросту їх сил. Це вже й використали комуністичні посли Варський і Сохаський, визиваючи робітників кожної фабрики владати сай осуд на обиваників. Що це є зазначення комуністичної пропаганди, — не підлягає найменшому сумніву.

Таким чином приходить до різкого й глибокого сягаючого перегрупування на ґрунті робітничих мас, на ґрунті робітничого табору

в Польщі. Цей зворот сил нині на увазі — тим ближче, що в м. лому світі, як слідчить гігантський робітничий страйк в Англії, приходять до нових зламів сарах робітництва.

Аграрне перенаселення в Україні.

Освітлення цієї спільної помешкання в Україні на II світ відкрито.

На II, сесії Всесоюзного Цілогодового Виконавчого Комітету Рад головною об'єктом про аграрне перенаселення в Україні Гринько. «Коли ми поглянемо на Україну нині — казав він — то сподіватись, що тим далі ми посунуватимось на захід України, тобто, тим ближче підходимо до прикордонної смуги, до межі з капіталістичними державами, тим густота населення зростає, малоземелля стає гострішим і злиди у зв'язку з цим більшою. Коли по РСФРР, переписано на 100 десятин засію припадає 19 душ сільського населення, то на Україні на 100 дес. припадає 63 душі. Вся Закарпатщина, її правобережна частина, має переписно біля три чвертини до одної десятини землі на душу населення. На 50 нис. це господарства, що не мають ні реманенту ні худоби. Політика українського уряду, узаконена союзним урядом полягає в тому, щоб всебічно інтенсифікувати, підвищувати продуктивність сільського господарства і розвинути свою промисловість, особливо цукрову».

Саме під цим поглядом розкладаючи перспективний план цукрової промисловості ми висновкувалися за план максимальний, що передбачає 115 мільонів пудів продукції під кінець п'ятиліття. Але заки проводиться в належних розмірах інтенсифікація, доки здійсниться розгортання цукрового промислу, густота населення буде дещо зменшена, знизилася в великій мірі тяжкими діями горюжаної війни. Тимчасом, проблема переселення в союзних розмірах, треба сказати, перебуває нині в провалі. За період від 1896 до 1906 р. Україна дала біля 350 тисяч переселенців до Сибіру не рахуючи тих, що виходили до Канади і інших країв Америки. Нині є на Україні 300 тисяч господарств, що потребують переселення. Український колонізаційний фонд у межах України в найкращому випадку може владштувати 70 тисяч господарств. Білі кілька тисяч душат знесилене селянство, збільшують кадри безробітних у міст, ускладнюють будівництво. Ші господарства межують з капіталістичним заходом. Неможливість дати роботу селянським робітникам авторіює тут тріажний, неперейний стан».

Білоруси на сесії ЦВК Союзу РСР, в Тифлісі висунули були питання про прикордонну смугу Білорусі, та питання про впорядкування західних кордонів Радянського Союзу. Протягом цього року український уряд також не раз ставив перед Союзним урядом питання про західні кордони України. В цей період, в цю епоху, в якій живемо, а умовах мирного співжиття та конкуренції з капіталістичними країнами, в умовах, коли їхній натиск на нас збільшується — проблема західної прикордонної смуги з капіталістичними державами мусить стати особливо гострою. Це не є лише українська проблема, це є проблема загально-союзна. Із цього погляду ми підтримуємо пропозицію, що зазначилася недавно в союзній пресі про творення «зако-східного рушуру на основі широкої колонізаційної роботи в центрі нашого союзу». Ми повинні утворити вихід для перенаселення пунктів. Проблема зазначувати гостроту перенаселення на наших західних

модні, нові для панів на костюми, лавці, музичні сунки, шовки, шовки поруча по низьких цінах фірма

АНТІН УВЕРА

Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі і Стрию.